

-டகேகாட் - என்றமே எல்லாருக்கும் பிடித்திருந்தார். அதவேளை எரிச்சலட்டிபவராயும் இருந்தார் அக்காலத்தில். அவர் உறுதியான அறிவதைத் தடீனார். நவீன மெய்யியலின் தந்தை என அழகைக் கட்டார். அவர் அறிவின்பாற் சந்தகேப்பட்டார். உறுதியான அறிவென்று ஏதுமுளதா எனக் கட்டார்.

1) அறிவின் உறுதி என்பது 2ம்தம் 4 என்பதுபோல உறுதியாய் இருக்கவேண்டும்.

அரக்கக்கட்டாது. தளம்பக்கட்டாது.

2) அறிவிற்கான வரையறை என்பது ஒரு பொழுதும் ஐயப்படலாகாது.

ஐயப்படக் கட்டிய அறிவு அறிவில்லை என்றார். ஐயவாதத்தின் தந்தை எனவும் அவரை அழகைத்தார்கள். ஐயவாதம் அல்லது சந்தகேவாதம் என்பது மிகவும் சுவாரசியமானது.

டகேகாட் சொல்லும் சந்தகேவாதம் இதுதான். நான் எல்லாவற்றையும் ஐயுறுகிறேன். ஐயப்படாமல் என்னால் இருக்க முடியவில்லை. எல்லா அறிவுமே ஐயுறக் கட்டியது. அப்போ என்னதான் ஐயுறமுடியா அறிவு?

இறுதியில் அவர் ஒரு முடிபுக்கு வந்தார். அது என்ன தெரியுமா... -நான் எல்லாவற்றிலும் ஐயுறுகிறேன். இப்போதகைக்கு இதுவே ஐயுறா என அறிவு- என்றார்.

அத்துடன் அவர் நிற்கவில்லை. சந்தகேப்படாதல் என்பது அறிவின் சயெற்பாடும். சந்தகேப்பட முடியா அறிவென்பது சாததியமில்லை.

இந்த அறிவுச் சயெற்பாட்டிற்கு ஒரு -இடம்- வேண்டும் இந்தச் சயெற்பாட்டை நீங்கள் உள்ளுதல் (சிந்தனை) எனக் கொள்வீர்களானால்...அது இருக்க வேண்டும்.

